ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΩΞΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΠΟΥΔΑΣΤΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἐκδικάζεται σήμερα ἡ ὑπόθεσή τους

Ρεπορτάζ : ΜΗΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ

Φοιτηταί ἀπό ὅλες τίς Ἀνώτατες Σχολές Ἀθηνῶν—Πειραιώς, μέ ἀνακοίνωσή τους διαμαρτύρονται γιά τήν παραπομπή στό Πειθαρχικό Συμβούλιο τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων τῶν φοιτητῶν Καλλιόπης Βουτσινά καί Σταύρου Κουρεμένου, ἐνώ παράλληλα δηλώνουν τή συμπαράστασή τους πρός τούς πειθαρχικῶς διωκομένους φοιτητάς.

Τό κείμενο τῆς διαμαρτυρίας καί συμπαραστάσεως τῶν φοιτητῶν ἔχει ὡς ἀκολούθως:

«Οἱ παρακάτω φοιτητές τῶν Ἀνωτάτων Σχολῶν Ἀθηνῶν - Πειραιῶς διαμαρτυρόμαστε γιά τήν παραπομπή στό Πειθαρχικό Συμβούλιο τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων τῶν φοιτητῶν Καλλιόπης Βουτσινά καί Σταύρου Κουρεμένου. Δηλώνουμε τήν συμπαράστασή μας μιά καί εἶναι σέ ὅλους γνωστό ὅτι ἀγωνίστηκαν γιά ἀδιάβλητες ἐκλογές καί γιά ἀκαδημαϊκές ἐλευθερίες».

Οἱ ὑποθέσεις πειθαρχικῆς διώξεως τῶν φοιτητῶν Καλλ. Βουτσινά καί Στ. Κουρεμένου ἐκδικάζονται σήμερα, 5 μ.μ., ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, βάσει τοῦ νόμου 93 τοῦ 1969, καθώς καί τοῦ Ν.Δ. 746 τοῦ 1970.

Οἱ κλήσεις μέ τό κατηγορητήριο βάσει τοῦ ὁποίου παραπέμπονται οἱ δύο φοιτητές στό Πειθαρχικό, κλήσεις οἱ ὁποῖες φέρουν τήν ὑπογραφή τοῦ πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων κ. Γ. Θεοχαρίδη, ἔχουν ὡς ἑξῆς:

● Ἡ κλήση πρός τόν κ. Κουρεμένο: «Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν.Δ. 746)70, ὡς καί τάς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 121 παρ. 1-2 καί 6 τοῦ Ν.Δ. 93)1969, καλοῦμεν ὑμᾶς ὅπως, ἐντός πενθημέρου ἀπό τῆς λήψεως τῆς παρούσης, ἀπολογηθῆτε ἐγγράφως ἐπί τῶν ἀποδιδομένων ὑμῖν πειθαρχικῶν παραπτωμάτων, θεμελιουμένων βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 120 τοῦ Ν.Δ. 93)1969, λαβόντων χώραν τήν 23ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ.

»1) Διά τήν χρησιμοποίησιν τῶν χώρων τοῦ Πανεπιστημίου πρός ἐπικόλλησιν ἀνακοινώσεώς σας, ἄνευ ἀδείας Πανεπιστημιακῆς τινός ἀρχῆς καί ἄνευ ἐξουσιοδοτήσεως τινος. 2) Διά παραδόσεως τῶν διατάξεων τῆς Πανεπιστημιακῆς νομοθεσίας. 3) Διά ἀνάπτερπτον πρόκλησιν ὀχλήσεως καί ἀνησυχίας εἰς τόν φοιτητικόν κόσμον, ὡς καί τῆς διαταράξεως τῆς τάξεως καί ἡσυχίας τοῦ Ἱδρύματος εἰς ὥρας διδασκαλίας. 4) Δι' ἐξύβρισιν τοῦ Συλλόγου τῶν Φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, ἔχοντος νόμιμον ὑπόστασιν βάσει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 358)23.6.72 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἰωαννίνων. 5) Διά τήν συμπεριφοράν ἀπάδουσαν πρός τήν ἀξιοπρέπειαν καί τήν ἰδιότητα τοῦ φοιτητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων.

»Ἐπί τούτοις γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι παρερχομένης ἀπράκτου τῆς τασσομένης πρός ὑμᾶς ὡς ἄνω προθεσμίας θέλουσι ἐφαρμοσθῆ αἱ διατάξεις τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ Ν.Δ. 93)1969».

«Καλεῖσθε, ὅπως τήν 5ην Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Τρίτην καί ὥραν 7ην μ.μ. προσέλθητε ἐν τῇ αἰθούσῃ Συνεδρίων τῆς Συγκλήτου, ἵνα παραστῆτε κατά τήν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεώς σας ἐνώπιον τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τῶν Φοιτητῶν. Ἐπί τούτοις γνωρίζομεν ὑμῖν ὅτι δυνασθε νά προσέλθητε μετά τοῦ συνηγόρου σας, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρ. 120 τοῦ Ν.Δ. 93)1969».

● Ἡ σύνθεση τοῦ Πειθαρχικοῦ Συμβουλίου τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων τό ὁποῖο θά ἐκδικάση σήμερα τίς δύο ὑποθέσεις, ἔχει ὡς ἀκολούθως :

Γεώργ. Θεοχαρίδης (πρόεδρος), πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου Ἰωαννίνων, τακτικός καθηγητής Φιλοσοφικῆς Σχολῆς, Στυλ. Ἀνδρεαδάκης, α' ἀντιπρύτανις, τακτικός καθηγητής Φυσικομαθηματικῆς, Στεφ. Παπαδόπουλος, Κοσμήτωρ Φιλοσοφικῆς, τακτικός καθηγητής Φιλοσοφικῆς, Σεφ. Καραβέλας, κοσμήτωρ Φυσικομαθηματικῆς, τακτικός καθηγητής Φυσικομαθηματικῆς, Σωτ. Σολόμπουλος, τακτικός καθηγητής Φυσικομαθηματικῆς, Χα. Φράγκος, τακτικός καθηγητής Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἰωαννίνων. Στό Συμβούλιο μετέχει καί ὁ γενικός γραμματεύς τοῦ Πανεπιστημίου.

● Ψήφισμα συμπαραστάσεως πρός τούς δύο φοιτητές ἐξέδωσε, ὡς γνωστόν, καί ἡ γενική συνέλευση τοῦ Πανηπειρωτικοῦ Φοιτητικοῦ συλλόγου. Ἡ συνέλευση ἐπίσης τῶν Ἠπειρωτῶν Φοιτητῶν ζήτησε νά σταματήση ἡ δίωξη τῶν φοιτητῶν Καλλ. Βουτσινά καί Στ. Κουρεμένου.

ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Ὁ φοιτητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διάκονος Τιμόθεος Λαγουδάκης, ἀπέστειλε τήν ἀκόλουθη (τελευταία, ὅπως ἐδήλωσε) ἐπιστολή γιά τό θέμα τῶν ἀρχαιρεσιῶν στό σύλλογο τῆς Σχολῆς του :

«Ἀγαπῶμεν μετά πάθους τήν ἀλήθειαν καί ἀκριβῶς ὑπό τήν ἀφόρητον πίεσιν τούτου προβαίνομεν εἰς τάς ἑξῆς διευκρινίσεις :

1) Ἀπήντησεν ἡ Ἐφορευτική Ἐπιτροπή ὅτι αἱ σφραγῖσαι τῆς κάλπης καί ἡ διεξαγωγή τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐγένοντο παρουσίᾳ τοῦ σεβαστοῦ μας κ. Ἐπόπτου Καθηγητοῦ καί τοῦ βοηθοῦ, οἱ ὁποῖοι οὐδ' ἐπί στιγμῆ ἀπεμακρύνθησαν τοῦ χώρου». Πράγματι, ὀφείλομεν ἅπαντες gradius εἰς τόν καθ' ὅλα ἔντιμον καί σεβαστόν μας καθηγητήν καθ' ὅτι ἡ παρουσία του ἀποτελεσματικῶς ἐξησφάλισεν ἀπαράμιλλον εὐταξίαν. Ἀλλ' ἡ ἔκφρασις «οὐδ' ἐπί στιγμῆν ἀπεμακρύνθησαν τοῦ χώρου» καί εἰδικότερον ἡ λέξις «χώρου» ὁλοῖ ἄκροτον ἀορισταν ἴσως καί τό ἄπειρον!!! Προβαίνοντες εἰς προσδιορισμόν, σαφῆ, ἐκπληρούντες οὕτω ἔτέραν ὀφειλήν — καί ἐν ταυτῷ ἵνα προλάβωμεν τήν δημιουργίαν ἐσφαλμένων ἐντυπώσεων ὅπερ ἐνέχει τό σερβίρισμα τοιαύτης ἀοριστολογίας — λέγομεν ὅτι χῶρος εἰς τήν συγκεκριμένην περίπτωσιν σημαίνει ὀχι μόνον τό σημεῖον ἔνθα ἦτο τοποθετημένη ἡ κάλπη ἀλλά καί ἡ οἴθουσα γενικώτερον διεξαγωγῆς τῆς ψηφοφορίας, ὡς καί τό σημεῖον προσελεύσεως τῶν φοιτητῶν. Ἀσφαλῶς πιστεύομεν ὅτι ὁ σεβαστός μας καθηγητής δεν ἤδυνατο νά εἶναι «πανταχοῦ παρών» ἕνεκεν ἀκριβῶς τῆς ἀνθρωπίνης ἀτελείας ἡ καί ἀκάμη παρών νά ἠδύνατο νά ἔχῃ ἐστραμμένον μονολιθικῶς τό βλεμμα ἐπί τῆς κάλπης.

2. Εἰς τήν δευτέραν διευκρίνησιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ὅτι κή ἀποσφραγισις τῆς κάλπης, ἡ καταμέτρησις καί ἡ βιαλογή τῶν ψήφων ἐγένοντο παρουσίᾳ τοῦ ἐπόπτου Καθηγητοῦ καί τοῦ βοηθοῦ του καί ἡ συνοδέλφων μεταξύ τῶν ὁποίων καί αὐτός οὗτος ὁ διαμαρτυρόμενος συνάδελφος, ἔχω νά παρατηρήσω πρῶτον μίαν φραστικήν παραδρομήν ἐνέχουσα καί οὐσιαστική σημασία διά τήν ἀλήθειαν τῶν γεγονότων καί δεύτερον ὅτι ὡς ἐπιχείρημα ὑπέρ τοῦ ἀνοθεύτου τῶν ἐκλογῶν ὅτι εἶναι λίαν ἐπιφανειακόν καί ἄνευ σημασίας. Ἡ μέν παραδρομή συνίσταται εἰς τό ὅτι κακῶς ὡμίλησαν περί «ἀπόσφραγίσεως» καθ' ὅτι «ἀπόσφράγισις» λαμβάνει χώραν ὅταν ἡ κάλπη σφραγισθῆ δι' Ἰσπανικοῦ κηροῦ. Ἔδει ἑπομένως νά ὁμιλήση περί «ξεκλειδώματος» καθ' ὅτι ἡ κάλπη ἦτο terrible dictu, ἐν εἴδος «συρταρίου». Ὅσον ἀφορᾷ δέ τήν ἀποτελεσματικότητα τοῦ παρόντος ἐπιχειρήματος, ἀρκούμεθα εἰς τό νά δηλώσωμεν ὅτι τό πρόβλημα εἶναι οὐχί τί «ἔτεκεν» ἡ κάλπη ἀλλά ἐάν καλῶς ἐγένετο ἡ «σύλληψις» της.

3. Εἰς τήν τρίτην παρατήρησιν ὅτι ἐδόθη κατόπιν ἰδικῆς μου αἰτήσεως παράτασις τῶν ἐκλογῶν μέχρι τῆς ὅης ἀπογευματινῆς καίτοι εἶχεν" ἀνακοινωθῆ ὅτι αἱ ἀρχαιρεσίαι θά ἔληγον τήν 12ην μεσημβρινήν, ἀποτελεῖ ἀσύστολον ψεῦδος καθότι ἡ παράτασις ἐδόθη συνεπεῖα ἐντολῆς ἀρμοδίας διαδιδασθείσης διό τοῦ ραδιοφώνου ὡς κοινόν μέτρον δι' ὅλας τάς διεξαγομένας ἀρχαιρεσίας. Ἀλλ' εἴτε συνεπεῖα τῆς ἰδικῆς μου αἰτήσεως εἴτε ὄχι, ἐδόθη ἡ παράτασις, τοῦτο ἀποτελεῖ θέμα μᾶλλον θεωρητικόν πρᾶς προάσπισιν τῆς ἀληθείας καί ἀδυνατεῖ παντελῶς ὡς ἐπιχείρημα νά πείση ἄνθρωπον, φορέα στοιχειώδους ἀντιλήψεως, περί τοῦ ἀνοθεύτου τῶν ἐκλογῶν.

4. Ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ἐφορευτική ἐπιτροπή συνέταξε πρακτικόν τό ὁποῖον ἀναφέρει μετά πάσης λεπτομερείας τά τῆς διεξαγωγῆς τῶν ἀρχαιρεσιῶν ὡς καί τοῦ ἀποτελέσματος ἀποτελεῖ κενόν ἐπιχείρημα ἡ μᾶλλον σύστημα χειρου τῆς ἐξεταστικῆς μορφῆς καθότι συμπίπτει εἰς τό αὐτό πρόσωπον τῆς ἰδιότητος τοῦ κατηγορουμένου ὅσον καί τοῦ κρίνοντος.

5. Ὅσον δέ ἀφορᾷ τόν ἰσχυρισμόν ὅτι αἱ θῦραι τῆς αἰθούσης ἦσαν ὀρθάνοικτοι ὡς καί αἱ κλειδαρότρυπαι τοῦτο ἐν μέρει ἀληθεύει καθότι τοῦτο δύνανται νά ὑποστηρίξουν μόνον ὅσοι ἐκ τῶν συναδέλφων ἤσκησαν τό ἐκλογικόν των δικαίωμα μέχρι τῆς 1ης μεσημβρινῆς ἀλλ' ὅσοι προσῆλθον μετέπειτα πιστεύω ὅτι ἔχουν ἐντελῶς ἀντίθετον γνώμην τῶν μελῶν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς.

6. Τῷ ὄντι ἀποτελεῖ δι' ἐμέ, ἄνευ προηγουμένου κακοποίησιν τῆς ἀληθείας ὁ ἰσχυρισμός ὅτι κούδέποτε ἐζητήθη ὑπό τήν ἐφορευτικήν ἐπιτροπήν ὑπό οἱουδήποτε ἡ παρουσία ἀντιπροσώπου ὑποψηφίων κατά τάς ἐργασίας τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς». Τοῦτο ἐζήτησα προσωπικῶς ἐξαντλῶν ἅπαντα τά ὅρια τῆς ἐπιμονῆς.

7. Ἐπί δέ τοῦ ἰσχυρισμοῦ ὅτι «ἔλαβον γνῶσιν ἀμέσως τοῦ ἀποτελέσματος καί οὐδεμίαν ὑπέδαλον ἔνστασιν οὔτε κατά τήν ἔναρξίν, οὔτε κατά τήν διάρκειαν, οὔτε καί μετά τό πέρας τῆς ψηφοφορίας, ἔχω νά παρατηρήσω ὅτι περιέχει λογικόν σφάλμα ἐν εἴδει σχήματος πρωθυστερου καθότι πῶς ἠδυναμην να ὑποδάλω ἔνσταση ὅσον ἀφορᾷ τό ἀποτέλεσμα κατά τήν ἔναρξιν καί διαρκειαν τῶν ἀρχαιρεσιῶν ἐφ' ὅσον γνῶσιν τοῦτου ἔλαδον μετά τό πέρας τῶν ἀσχαιρεσιῶν. Διά δέ τόν ἰσχυρισμόν ὅτι δεν ὑπέδαλον ἔνσταση μετα τό πέρας τῶν ἀσχαιρεσιῶν ἐχω να εἰπω ὅτι ἀποτελεῖ πλοκαμους τοῦ ἀνωτερω λογικοῦ σφαλματος καθότι πῶς ἠδυνάμην να ἀντιδαλω ἐφ' ὅσον εἰς χρονον ὕστερον τοῦ χρόνου τῆς παρατάσεως τῶν ἀρχαιρεσιῶν οἱ συναδελφοί μου, κατα συντριπτικήν πλειοψηφίαν κληρικοί, μέ διεδεδαιωσαν ἐγγράφως ὅτι μέ ἐψήφισαν;

8. Ἕτερος ἰσχυρισμός ὁ ὁποιος κατά τήν γνωμην της ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς ἀποδεικνύει τήν γνησιότητα τῶν ἐκλογῶν — ἀκουσον, ἀκουσον — εἶναι ὅτι ποτεπον ὑπέδαλον ὑποψηφιότητα εἰς τήν ἐξελεγκτικήν ἐπιτροπήν, λαδών μονον 16 ψηφους, μη ἐκλεγεις.

Δεν δύνανται ἄρραγε τά μέλη τῆς ἐφορευτικῆς ἐπιτροπῆς να κατανοησωσι ὅτι ἡ ἀποτυχία ἐστω τινός εἰς μίαν ἐκλογικήν διαμόχην αὐδόλως προδικάζει καί τήν ἀποτυχίαν αὐτῶν εἰς ἑστέρας ἐκλογάς; Ἐξ ἄλλου ἔχουν ὑπ' ὄψιν των ὅτι τό σύνολον σχεδόν τῶν προσώπων τά ὁποῖα δεδειοῦν ὅτι μέ ἐψηφισαν ἀποσιάζον κατά τήν συγκέντρωσιν αὐτήν, ἡ ὁποία ἠρίθμει μόνον περί τα 35 ατομα.

9. Ὁμιλοῦν ἐπίσης «περί ψυχολογικοῦ ἀδιεξόδου» τό ὁποῖον ἐγω ἐδημιουργησα εἰς τούς συναδέλφους καί τό ὁποῖον ὡθησεν αὐτούς νά μοῦ ὑπογράψουν δηλωσιν ὅτι μέ ἐψήφισαν. Τοῦτο προφανῶς ὑποτιμᾷ κατά τόν πλέον ἐξευτελιστικόν τρόπον τήν νοημοσύνη τῶν συναδέλφων των. Πῶς εἶναι δυνατόν φοιτηταί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, δευτέρου, τρίτου καί τεταρτου ἔτους κατά τό πλεῖστον κληρικοί να προτιμήσουν ὅπως ὑπογράψουν ἔγγραφον δηλωσιν ἐν γνώσει μαλιστα τῶν τεραστίων εὐθυνῶν των περί ψευδοῦς δηλώσεως καί να μήν εἴπωμεν τήν ἀλήθειαν προκαλοῦντες ἔστω ἐν στιγμιαιον δισφορετον συναισθημα, εἰς τον ὑποψηφιον;

Πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι ὄχι μόνον δέν ἐλλείπει ἐκ τῶν συναδέλφων τό στοιχειῶδες συναισθημα εὐθύνης, ὡς ἰσχυρίζεται ἀπροκαλύπτως ἡ ἐφορευτική ἐπιτροπή, ἀλλ' ὅτι οὗτοι ἀνέδειξαν διά τῆς χειρονομίας των ταύτης ὅτι γέμουσιν πλήν των λοιπῶν ἀρετῶν ὑπό τόλμης καί ἀνιδιοτελείας.

10. Ἐξ ἄλλου διότι ἔαρσεν ἡ ἐφορευτική ἐπιτροπή τηροῦ «σιγήν ἰχθύος» ἐναντι τοῦ ἰσχυρισμοῦ τῶν συναδέλφων ὅτι ἔδωσαν δύο ψηφοδέλτια λευκά τά ὁποῖα δέν ἀναυρέθησαν κατά τήν καταμέτρησιν τῶν ψήφων; Ἀσφαλῶς δέν δύνανται νά μάς πεισουν ὅτι ἡ κάλπη συνηρειτο... δια χαστου. Ἐν τουτοις δεν ἀυφιδαλλω εἰς τον ἰσχυρισμον της ἐφορευτικης ἐπιτροπης ὅτι καί φοιτηταί τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς εἶναι λειτουργοί της ἀγαπης, της ἐπιεικειας καί της συγγνωμης». Ὡς ἐκ τούτου ἅπαντες ἀς ἀναμνησθῶμεν τό ὑπό τοῦ Ἀποστόλου Παύλου ρηθεν «μή γινώμεθα κενόδοξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλους φθονοῦντες. Γαλ. 5, 26» ἀλλα «μετα πασης ταπεινοφροσυνης καί πραοτητος, μετα μακροθυμιας ἀνεχόμενοι ἀλλήλους ἐν ἀγαπη Εφ. 4, 2».

Φοιτηταί Παντείου

Φοιτητές Παντείου (τα ὀνόματα τῶν ὁποίων εἶναι στή διάθεση τῆς διευθύνσεως τῶν «Νέων») μᾶς ἐστείλαν τή ἀκόλουθη ἐπιστολή :

«Ὡς Ἕλληνες φοιτητές καί πολῖτες, αἰσθανόμαστε τό καθῆκον να ἐκφρασωμε ἐλεύθερα τή γνωμη μας, ἰδιαιτερα ὁτον πρόκειται για ζητήματα που ἡ ἐκβασή τους ἐπιδρᾶ ἄμεσα στίς σπουδές, τή ζωή καί τό μέλλον μας.

1) Συγχαίρουμε τήν Φοιτητική Ἕνωση Κρητῶν γιατί ἀπεκόλυψε την κουφή δρση της παασνομης Ε.Κ.Ο.Φ.

2) Χαιρετίζουμε τη Γενική Συνέλευση τοῦ Πανεπειρωτικοῦ Φοιτητικοῦ Συνδεσμου, τόσο για τήν ἄμεμπτη διαδικασία ἐκλογης της νεας διοικησεως, ὁσο καί για τό θαρραλεο καί ὑπεύθυνο ψηφισμα της.

3) Θεωρουμε τήν σιωπή τῶν παραγόντων τοῦ Ε.Μ.Π. καί τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηριου ὡς παραδοχή τοῦ δικαιου τῶν αἰτημάτων τῶν συναδελφων Ὑπομηχανικῶν.

4) Καλουμε τούς συναδελφους τοῦ Ε.Μ.Π. να δειξουν ἠθικη ἀνωτερότητα, παιονοντας ἀποφασιστικη θεση ὑπερ τῶν συναδελφων Ὑπομηχανικῶν.

5) Οἱ ἀποδολες καί ἡ ἀπειλή καταργησεως τῶν δυο Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν της Χωας εἶναι μετρα ἀπαραδεκτα. Διότι: α) Ἡ γλῶσσα πού ἐννοοῦν οἱ φοιτητές, ὅπως καί κάθε πολιτισμένος ἄνθρωπος, εἶναι ὁ εἰλικρινής διαλογος καί μόνον αὐτός. β) Τό κλεισιμο τῶν Σχολῶν, γενικα, ἀποτελεῖ ὄχι μόνον ἀντιθεση στήν πνευματικη παραδοση τοῦ τόπου μας, ἀλλά καί ἐμποδιο στήν ἀνάπτυξη τῆς οἰκονομίας μας».

Οἱ πολιτικοί μηχανικοί

Στό μεταξύ, ὁ Σύλλογος Πολιτικῶν Μηχανικῶν, μέ ἀνακοίνωσή του, ἀντιτίθεται στά αἰτήματα τῶν Ὑπομηχανικῶν, μέ τό αἰτιολογικό ὅτι «ἐπιστημονικά, ἐπαγγελματικό δικαιώματα δέν ἠμποροῦν καί δέν ἐπιτρέπεται νά χορηγοῦνται εἰς μή ἐπιστήμονας». Μεταξύ τῶν ἄλλων, στήν ἀνακοίνωση τονίζεται ὅτι :

α) Ἡ ἕνταξη τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν στά λεγόμενα Κ.Α.Τ.Ε. προβλέπεται ἀπό τό ἄρθρο 42 τοῦ Ν.Δ. 652. Ἐπίσης, μέ τό ἄρθρο 44 τοῦ ἰδίου Ν.Δ. καθορίζεται τριετής ἡ διάρκεια φοιτήσεως στίς Σχολές Ὑπομηχανικῶν καί ἡ ἐκπαίδευση ἐνεργεῖται βάσει τοῦ ἀναλυτικοῦ προγράμματος τῶν ἀντιστοίχων τμημάτων τῶν Κ.Α.Τ.Ε. Τό ἐν λόγῳ Ν.Δ. ἐξεδόθη πρό διετίας. Γιά τήν ἐφαρμογή τῶν ἀνωτέρω διατάξεων ὑπεγράφη τό σχετικό διάταγμα γιά τήν ἔνταξη τῶν Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν στά Κ.Α.Τ.Ε. ἀπό τοῦ ἐπομένου ἔτους. Τόσον ἡ πρό διετίας δημοσίευση τοῦ ὑπ' ἀριθ. 65" Ν.Δ., ὅσον καί ἡ πρόσφατη ὑπογραφή τοῦ ἐκτελεστικοῦ διατάγματος ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς καί μόνον σέ κυβερνητική πρωτοβουλία.

β) Καταρτισθέν προσφάτως σχέδιον Βασ. Διατάγματος ἱκανοποιεῖ πλήρως τήν ἀξίωση τῶν Ὑπομηχανικῶν περί δικαιώματος ὑπογραφῆς μελέτης σιδηροπαγοῦς σκυροδέματος γιά πλήρη σκελετόν τριωρόφου. Ἐν τούτοις — τονίζουν οἱ Πολιτικοί Μηχανικοί — οἱ σπουδασταί των Σχολῶν Ὑπομηχανικῶν δέν εὑρίσκουν ἐπορκές τό δικαίωμα τοῦτο, ζητοῦντες προφανῶς πλήρη ἐξίσωση ποιός τούς διπλωματούχους Μηχανικούς. Τέλος, ὁ Σύλλογος τῶν Πολιτικῶν Μηχανικῶν ἀντικρούει τά αἰτήματα τῶν Ὑπομηχανικῶν περί ἐντόξεώς τους στήν Α' δημοσιοϋπαλληλική κατηγορία καί περί εἰσαγωγῆς τους στό Ταμεῖο Συντάξεως Μηχανικῶν.

Ἀπειλή τοῦ κ. Παττακοῦ

ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑΤΟ

● Συνέχεια ἀπό τή σελίδα 1

τά χείλη τοῦ μόνου ἀρμοδίου. Καί μόνος ἀρμόδιος εἶναι ὁ κ. Πρωθυπουργός».

«Αὐθαίρετος καί ἀστήρικτος»

Καί οἱ ἐπικρίσεις κατά τοῦ κ. ἀντιπροέδρου συνεχίζονται ὡς ἑξῆς : «Ὁ κ. Στ. Παττακός ἀπεκάλεσε τό ὑπάρχον καθεστώς ὡς «Συνταγματικήν Δημοκρατίαν». Ὁ χαρακτηρισμός εἶναι αὐθαίρετος καί ἀστήρικτος. Δέν ἀνταποκρίνεται εἰς τά πράγματα. Ἀπολαύομεν πολλῶν ἐλευθεριῶν, ἀλλά δημοκρατίαν δέν ἔχομεν. Ἰσχυρισμοί, ὡς ὁ προβληθείς ἀπό τόν κ. Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, φθείρουν τό γόητρον τοῦ καθεστῶτος. Ἀποτελοῦν πρόκλησιν πρός τήν πολιτικήν ἐπιστήμην καί τήν κοινήν νοημοσύνην».

«Ὁ λαός θά κρίνη...»

Καί περαιτέρω:

«Ὑπάρχει, διερωτᾶται ὁ κ. Στ. Παττακός, ἡγετική προσωπικότης δυναμένη νά ὁδηγήση τό Ἔθνος εἰς τόν προορισμόν του; Καί προσθέτει: «Ὑποδείξατέ μου τον καί εὐχαρίστως θά τοῦ παραδώσωμεν αὔριον τό πρωΐ τήν Ἐξουσίαν διά νά μᾶς ὁδηγήση εἰς τό εὐτυχές μέλλον». Κάμνετε λάθος, κύριε Ἀντιπρόεδρε. Ἡ Ἐξουσία δέν ἀποτελεῖ προσωπικήν σας περιουσίαν καί δέν ἔχετε τό δικαίωμα νά τήν μεταβιβάζετε κατά τήν κρίσιν σας. Ἡ Ἐξουσία ἀνήκει εἰς τόν Λαόν. Εἰς αὐτόν θά πρέπει κάποτε νά δοθῆ. Καί αὐτός θά τήν διαθέση κατά τήν ἀπολύτως ἐλευθέραν θέλησίν του. Ὁ Λαός θά κρίνη».

Ὑπάρχει καί ἕτερον ζήτημα

Καταλήγων, ὁ ἀρθρογράφος, τονίζει ὅτι «θά εἶχε καί ἀρκετά ἄλλα νά παρατηρήση ἀναφορικά μέ τήν συνέντευξιν», ἀλλ' ὅτι «πρός τό παρόν περιορίζεται» μόνο σ' αὐτά. Καί ἐπιλέγει:

«Ὑπάρχει καί ἕτερον ζήτημα σχετιζόμενον μέ τόν κ. Στ. Παττακόν. Εἶναι, βεβαίως, δευτερεῦον, ἔχει ὅμως γενικωτέραν σημασίαν. Θά τό ἐξετάσωμεν αὔριον. Ὅσον ἀφορᾷ τήν συνέντευξιν, θά ἦτο προτιμότερον νά μή εἶχε δοθῆ. Ὁ πολιτικός δέν πρέπει νά ὁμιλῆ παρά μόνον ὅταν αἱ περιστάσεις τόν ὑποχρεώνουν καί δέν δύναται νά τάς παρακάμψη. Εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν, ζημία προκαλεῖται καί εἰς τόν ἴδιον καί εἰς τήν ὑπόθεσιν μέ τήν ὁποίαν εἶναι συνδεδεμένος».

Τά μέτρα ἐπιεικείας

Σέ ποιωνή ἐφημερίδα, δημοσιεύεται ἡ πληροφορία ὅτι μέ δύο νομοθετικά διατάγματα παρέχονται οὐσιαστικές διευκολύνσεις πρός τούς πολιτικούς κρατουμένους. Μέ τό πρῶτο ἁπλοποιεῖται ἡ διαδικασία ἀπονομῆς χόοιτος καί μέ τό δεύτερο τροποποιεῖται ἡ νομοθεσία πού ἀφορᾷ τίς περιπτώσεις ἀνηκέστου βλάβης κρατουμένων.

Ρωσικό περιοδικό γιά τόν Βασιλέα

Κατά τηλεγράφημα ἀπό τή Μόσχα, ἡ σοβιετική ἐπιθεώρηση «Νέοι Καιροί» δημοσιεύει ἄρθρο γιά τήν Ἑλλάδα τοῦ συνεργάτου της Βιτάλι Μεκσίκωφ, ὁ ὁποῖος γραφει σχετικά μέ τίς φήμες περί ἐπιστροφῆς τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου :

«Τός τελευταίας αὐτάς ἑβδομάδας οἱ ξένοι ἐν Ἀθήναις παρατηρηταί προβαίνουν εἰς ἐικασίας ἐπί τῶν δυνατοτήτων ἐπιστροφῆς τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου. Κατά τήν γνώμην πολλῶν δυτικῶν διπλωματῶν καί δημοσιογράφων, καλῶς πληροφορημένων, κατεδλήθησαν σοβαραί ἀπόπειραι προκειμένου νά ἐπιτευχθῆ συμβιδασμός καί συμφιλίωσις τοῦ βασιλέως μέ τό καθεστώς.

Ἄν κρίνη κανείς ἀπό τά διαδήματα τοῦ ἐξόριστου μονάρχου καί τήν ἐξ αὐτῶν προκληθεῖσαν ἀντίδρασιν, τό παζάρευμα ἔχει ἤδη ἀρχίσει. Ὁ βασιλεύς εἶναι ἐκεινος πού ἔκαμε τό πρῶτον δῆμα. Ὁμιλῶν εἰς Βερόναν τῆς Ἰταλίας, «παρητήθη» πάσης ἀξιώσεως ἐπί τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας, εἰς περίπτωσιν ἐπιστροφῆς. Αἱ ἀρχαί τῶν Ἀθηνῶν, πού εἶδον εἰς τοῦτο τήν «ἀναγνώρισιν ὑπό τοῦ βασιλέως τοῦ ἰσχύοντος Συντάγματος», ἐφόντσαν ἱκανοποιημέναι ἀπό τήν πρόθεσιν τοῦ βασιλέως νά ἴδη περιορίζομένας τάς προνομίας του εἰς τά «καθήκοντα μόνον ἐκπροσωπήσεως» ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ κράτους.

Ἐν τούτοις, ἡ παραχώρησις αὐτή τοῦ Κωνσταντίνου δεν ἐξυπηρετεῖ ἐντελῶς τό καθεστώς, τό ὁποῖον οὐδόλως ἐννοεῖ νά μοιρασθῆ τήν ἐξουσίαν μέ ἐκείνους πού θά ἐπιτρέψουν εἰς τήν χώραν μαζί μέ τόν βασιλέα ἡ πού θ' ἀρχίσουν νά πολιορκοῦν τούς ἀντιθαλάμους τοῦ ἀνακτόρου του, πού πρός τό παρόν εἶναι κενόν: τούς βασιλικούς ἀξιωματικούς, ἐκδιωχθέντας τοῦ στρατοῦ, τούς ἀριστοκράτας, τούς κεφαλαιούχους καί τους βιομηχάνους, πού διετήρησαν δεσμούς μέ τήν Αὐλήν.

Αἱ συνεννοήσεις εἰς τά παροσκήνια συνεχίζονται. Εἶναι προφανές ὅτι οἱ ἀτλαντικοί παράγοντες ἤσκησαν ἰσχυρόν πίεσιν ἐπί τῶν Ἀθηνῶν, ὑπέρ τοῦ συμβιδασμοῦ μέ τόν βασιλέα. Ἡμπορεῖ κανείς νά κοίνη περί αὐτοῦ, ἀπό τήν πρόσοψιν αὐτήν τῆς ὑγείας τοῦ βασιλέως Κωνσταντίνου πού ἐγένετο κατά τήν διάρκειαν προσφάτου γεύματος εἰς Ἀθήνας, παρουσίᾳ ὑπουργῶν τοῦ Παπαδοπούλου, ὑπό ἐπιφανοῦς ξένου, ἐλθόντος ἐκ Λονδίνου : τοῦ λόρδου Λίμερικ, ὑφυπουργοῦ Ἐμπορίου.

Κατά τά φαινόμενα, ἔφθασεν ἡ ὥρα διά τό ΝΑΤΟ καί μερικούς παραγοντας τής Οὐασιγκτων πού θεωρουν ὅτι πρέπει νά ἐνδυθῆ μέ περισσοτερον σεβαστόν Ἕλληνα ἡ νέα τοῦτος» πού ἐγκαθιδύθη εἰς τήν Ἑλλάδα ἀπό τό πραξικόπημα τοῦ 1967. Δέν ἠμπορεῖ κανείς παρα νά προδῆ εἰς ἐικασίας ὅσον ἀφορᾷ